

GOVOR

**g. Stjepana Mesića, predsjednika Republike Hrvatske,
na Svjetskom summitu o informacijskom društvu,
Ženeva, 10-11. prosinca 2003.**

Poštovani gospodine predsjedavajući,
Vaša Veličanstva,
Ekscelencije,
Gospode i gospodo,

S osobitim zadovoljstvom pozdravljam inicijativu **Glavnog tajnika Ujedinjenih naroda, g. Kofi Annana i Međunarodne unije za telekomunikacije** da organiziraju svjetski sastanak na vrhu o informacijskom društvu.

S ponosom mogu istaknuti da se bežična tehnologija, koja je osnova informacijskog društva, temelji na originalnom pronašlaku radio-aparata velikog znanstvenika Nikole Tesle, kojem je Hrvatska domovina. Njegova vizija sveobuhvatnog povezivanja svijeta s početka 20. stoljeća, ostvaruje se u punoj snazi u našem vremenu.

Hrvatska prepoznaje važnost i pravovremenost ovog skupa i želi, na osnovi vlastitih iskustava, pridonijeti izgradnji informacijskog društva.

Naša iskustva pokazuju koliko je razmjena kvalitetnih informacija važna za razvoj, kako u malim lokalnim sredinama, tako i u upravljanju državom na makro razini.

Svjesni smo da je današnje društvo informacijsko društvo, u kojem je informacija glavni cilj, ali i sredstvo razvoja.

U prednosti je, dakle, onaj tko vlada informacijama, a borba za vlastite ciljeve, tzv. borba za srca i umove, sve se više vodi upravo informacijama.

Skrenuo bih pozornost na ekonomsku isplativost ulaska zemalja u informacijsko društvo, što je velika šansa za slabije razvijene zemlje.

Naime, samo ulaganjem u informacijske resurse slabije razvijene zemlje mogu uhvatiti korak s razvijenim zemljama, što je idealna prigoda za smanjivanje jaza između razvijenih i nerazvijenih.

Od posebne je važnosti na međunarodnom planu da slabije razvijene zemlje nađu sredstva za ulazak u informacijsko društvo. Stoga nužno treba izvršiti promjenu u raspodjeli sredstava u svijetu, kako bi se uklonila opasnost da informacijsko društvo u praksi zahvatí samo tzv. razvijeni svijet.

Ali, u situaciji kada se tehnologija razvija brže od prateće društvene infrastrukture – pravne, političke ili obrambene, i kada je njezino širenje teško zaustaviti, državne vlasti moraju osigurati da to širenje bude ravnomerno i standardizirano.

Svjesni smo da globalno informacijsko društvo promiče ljudska prava i slobode. Međutim, ono u sebi krije i prijetnju ostvarivanju tih prava i sloboda. Privatnost osoba, naime, informatizacijom postaje ugroženija nego ikada.

Uloga država i međunarodne zajednice, stoga, mora biti uz poticanje razvoja informacijskog društva, i briga za ugradnju jašnih mehanizama zaštite ljudskih prava i sloboda, kao i zaštite privatnosti i intelektualnog vlasništva.

Važno je postići ravnotežu između zaštite prava privatnosti i intelektualnog vlasništva s jedne, te dostupnosti i protočnosti informacija s druge strane.

Države i međunarodna zajednica, nadalje, moraju definirati i harmonizirati pravne propise koji štite pojedinca u odnosu na zloupotrebu informacija, što treba obuhvatiti i sprečavanje širenja neprihvatljivih sadržaja poput rasizma ili govora mržnje.

Isto tako bi države i međunarodna zajednica trebale brinuti da javni sektor, nezanimljiv s gledišta profita, ne bude zanemaren u razvoju informacijskog društva.

Republika Hrvatska se uključila u aktualna promišljanja i predložila tri projekta, posebno zanimljiva manjim državama. To su :

- Prepoznavanje i sinteza govora za jezike malih naroda,
- Prednosti informacijskog društva za građane s posebnim potrebama i
- Obrazac za izradu strategije razvoja informacijskog društva u manje razvijenim zemljama.,

Ključno pitanje, a vjerujem i cilj koji što prije želimo postići jest, da informacijsko društvo postane dostupno svima i svugdje na jednak način, čime ono od globalnog postaje univerzalno.

Dopustite mi, na kraju, da potvrdim spremnost Republike Hrvatske da podrži zaključke ovog skupa, i da u njihovoј provedbi angažirano sudjeluje sa svim svojim resursima i potencijalima.

Zahvaljujem!